

MEDLEMSBREV 2017 KLOKKERENS år

Formand
Suppleant

: Leif Dalhoff
: Preben Liljeroth

"Friends will be Friends"

Medlemsbrev nr 01/2017

Dato: 06/01 2017

Næste møde: 7. februar 2017 kl. 19,00.
 Vært: Knud Erik Verner
 Mødeansvarlig: Knud Erik Verner
 Program: ??
 3 minutter: Preben Liljeroth

Referat fra sidste møde: Hos Leo Holm
 Vi sang: "Se hvilken Morgenstund"
 Fraværende: Knud Erik Verner

Straks i det nye år 2017 mødtes menigheden hos undertegnede til årets første møde. Der var en god stemning og stor gensynsglæde. Flere af d'herrer havde ikke set hinanden siden 2016.

Formanden for året 2016, Carl Erik Vadstrup, overrakte formands-skærftet til den nye formand, Leif Dalhoff, der åbnede mødet efter den obligatoriske sildemad og varme ret.

- Formand Leif opfordrede årets værter til at forsøge at finde programpunkter til møderne. Formanden mente, at klubbens økonomi kan bære et mindre honorar til evt. foredragsholder enkelte gange, f.eks. et par flasker vin.
- Angående kontingent for året 2017 opfordrede formanden til, at man snarest belejligt indbetaler dette. Indbetaling kan foretages på
- **Konto nr. 6110-4860035854 eller mobil-pay 21644383.**

Aftenens 3 min. var ved Tom Haas.

Toms tankevækkende 3 min., der er vedhæftet, gav anledning til en efterfølgende god debat.

Aftenens programpunkt i øvrigt var **"Bordet rundt"**, som er en tradition på årets første møde.

Alle havde en beretning for året, der er gået, samt ønsker for det nye år.

Traditionen tro refereres de enkelte indlæg ikke, men generelt gav alle udtryk for, at et godt helbred var af afgørende betydning.

Kl. 21.50 kunne formanden afslutte årets første møde.

Godt Nytår!

Leo Holm
Referent

3 minutter d. 3/1 2017

Så har vi taget hul på 2017, men vi har jo tradition for på dette første møde at skue lidt bagud og berette og diskutere, hvad der er hændt os i afvigte år. Lad dette derfor være lidt mere overordnet.

Nogle af de store buzzwords, også i 2016 var disruption og eksponentiel udvikling, nogle af de begreber, der knytter sig den 4. industrielle revolution. Vi er jo alle mere eller mindre berørt af disse begreber, selvom vi sidder på vores pensionistbagdele og tænker, at det er godt at vi ikke har fingrene nede i suppen længere.

Der bor jo en naturlig forandringsmodstand i de fleste, så vi hopper ikke altid på den første og bedste nye idé; en del modstand kan også begrundes med frygt for, at tæppet bliver rykket bort under én selv. Og frygt er jo en stærk motivator, væsentlig stærkere end udsigten til gevinst.

Vi ser taxabranchen reagere mod Uber, en af de virkelig smarte såkaldte deletjenester, som udnytter GPSsystemer, digitale kort, computere, betalingssystemer og folks lyst til at tjene en ekstra skilling, når markedet er tilstede. Modstanderne er naturligvis den etablerede taxabranche, som har koncessioner, der giver rettigheder og pligter, baseret på en lovgivning, der hører til en tid, hvor de teknologier, der anvendes, ikke eksisterede, og hvor der var pirattaxaer, hvor chaufførerne plyndrede og voldtog kunderne og i øvrigt snød og bedrog. De stakkels etablerede skal køre i biler med god benplads (og nedsat afgift), skal have erhvervskørekort (tale dansk, fornuftigt helbred, nogenlunde straffeattest).

Vi ved alle, at taxaer er vandopløselige, og forsvinder i den mindste regnbyge, vi har mistanke om, at de jævnlige tager røven på os, og vi håber, at de bringer os sikkert frem, så måske kan man som forbruger godt ønske sig, at posen bliver rystet lidt.

Uber tilbyder tid til pick up, fastlagt rute, fast, oplyst pris, id på chaufføren, og kontantløs afregning, alt sammen på forhånd på ens egen telefon. Det forekommer mig at være et godt tilbud, markedstilpasset fra time til time. Et af argumenterne mod ordningen er, at SKAT bliver snydt, men eftersom det hele er kontantløst, er det jo meget let at kontrollere. Vis mig den taxachauffør, der ikke har et par tricks til at trille et par kr. udenom taxametret.

Men frygten driver taxabranzen til at hive Uber i retten, i stedet for at erkende hvad kunderne ønsker, og søge lovgivningen ændret. Og det er jo ikke første gang i historien.

Jeg tænker selv på alle de disruptions, min egen branche har været udsat for siden Riemann fik jern og vitaminer til smågrise frigivet, senere udlevering af antibiotika og så videre. Dyr lægeforeningen kæmpede som gale mod udviklingen, arbejdspladserne forsvandt, men landbruget ændrede sig jo også dramatisk. Visionære kolleger så muligheder, og blev dem, der udstak de nye veje. Den udvikling forløb over måske 20-30 år. Nu sker udviklingen jo meget hurtigere, vi er kommet ind på den stejle del af den eksponentielle kurve, hvor sandheden fra 2015 er borte, og en ny på vej her i 2017. Jeg så den første iphone i 2008, den første ipad i 2010. Vi kører på en meget stejl kurve udviklingsmæssigt set.

Spørgsmålet er, og vi skal melde os som modstandere af de meget hastige forandringer, som vi ser poppe ud af teknologien og markedsmekanismerne, eller om vi er i stand til at favne forandringerne og se mulighederne?

Jeg læser i dagens JyllandsPost, at de kendte sorte London taxier er ved at blive udkonkurreret af Uber. Årsagen til dette er vel, at de ellers fortræffelige taxaer ikke kan levere et konkurrencedygtigt produkt. Londons bystyre vil iværksætte forskellige støttende tiltag. Vil det hjælpe?